

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Michaely Bejčkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobce J. H., zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 1. 2018, čj. CPR-26949-2/ČJ-2017-930310-V241, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2018, čj. 4 A 6/2018-29, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy uložilo žalobci dne 20. 8. 2017 správní vyhoštění a stanovilo mu dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce jednoho roku. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal k žalované, která však jeho odvolání zamítla rozhodnutím uvedeným v záhlaví. Žalobce proto podal žalobu k městskému soudu, který žalobě vyhověl, napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalované a vrátil jí věc k dalšímu řízení.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, ve které současně žádala o přiznání odkladného účinku. Odůvodnila jej tím, že pokud bude muset v rámci nového rozhodování dodržet názor městského soudu, který je založen na nesprávném právním posouzení, dopustí se nezákonného postupu. Zároveň bude negativně zasažen zájem chráněný zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, neboť bude potlačen boj proti nelegální migraci (v roce 2017 se na území ČR vyskytoval velký počet neoprávněně pobývajících státních příslušníků Ázerbájdžánu).

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem nelze ani správnímu orgánu odepřít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý než na straně žalobce.

[4] NSS nejprve zkoumal, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Jak již NSS mnohokrát

uvedl, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem, kterým by byl důležitý veřejný zájem skutečně ohrožen (viz např. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Ads 313/2016-27, bod 6). Na žalovaného pak musí být z hlediska tvrzené újmy, její intenzity a jejího osvědčení kladeny stejné nároky jako na žalobce.

[5] Újmou žalovaného nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu. Případy, kdy bude ohrožen důležitý veřejný zájem, již rozšířený senát uvedl v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS. Mohou jimi být např. vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku. O takovou mimořádnou situaci se však v nyní posuzované věci nejedná. Stěžovatelka neuvedla nic, čím by pobyt žalobce na území ČR mohl ohrozit důležitý veřejný zájem, ani neupřesnila, proč pokládá újmu jí hrozící za větší než újmu, kterou by mohl utrpět žalobce tím, že by byl vyhoštěn. Stěžovatelka se obává, že bude ohrožen „boj s nelegálním pobytem cizinců“, zejména ázerbájdžánské národnosti. To, že v nedávné době se na území České republiky zvýšil výskyt nelegálně pobývajících Ázerbájdžánců a že je žalobce také státním příslušníkem Ázerbájdžánu, však neznamená, že by se s ním mělo na základě předsudků zacházet jinak, než jak se zachází se státními příslušníky jiných zemí.

[6] NSS upozorňuje, že povinnost správního orgánu rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným v rušícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jistě není žádoucí procesní situace, kdy žalovaný správní orgán na základě pravomocného rozsudku krajského soudu vydá ve správním řízení znovu rozhodnutí, které posléze nabude právní moci, následně či mezitím NSS tento rozsudek krajského soudu zruší a věc mu vrátí k novému projednání. O žalobě je však třeba znovu rozhodnout v souladu se závazným právním názorem kasačního soudu, což mj. znamená „obživení“ původně zrušeného rozhodnutí správního orgánu (srov. výše uvedené usnesení rozšířeného senátu 2 Ans 3/2006). Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku. Pokud by NSS přiznal odkladný účinek pouze na základě tvrzení, že krajský soud se dopustil nesprávného právního posouzení věci, musel by odkladný účinek přiznávat téměř každé kasační stížnosti správního orgánu, jehož rozhodnutí krajský soud zrušil. Tím by byla dotčena zásada rovnosti stran (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Nadto by tím NSS předjímal rozhodnutí ve věci samé a institut odkladného účinku by postrádal smysl.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neprokázala existenci nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout jiným osobám, NSS se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s jiným veřejným zájmem (srov. bod [3]).

[8] NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu